

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžso/22/2016
Identifikačné číslo spisu: 5014201136
Dátum vydania rozhodnutia: 23.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5014201136.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu O. B., bytom E., proti žalovanému Ministerstvu spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 42997/2014-23 zo dňa 26.09.2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/6/2015-41 zo dňa 14.04.2016, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/6/2015-41 zo dňa 14. apríla 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne aj zrušenia rozhodnutia ministra spravodlivosti SR č. 42997/2014-23 zo dňa 26.09.2014, ktorým potvrdil rozhodnutie Útvaru sociálneho zabezpečenia ZVJS SR č. GR ZVJS-11701/33-14 zo dňa 01.07.2014, ktorým mu nebol priznaný prídavok k starobnému dôchodku.

Krajský súd dospel k rovnakému právnomu záveru ako správne orgány a konštatoval, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona.

Krajský súd uviedol, že úlohou súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. 42997/2014-23 zo dňa 26.09.2014, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Útvaru sociálneho zabezpečenia ZVJS SR č. GR ZVJS-11701/33-14 zo dňa 01.07.2014. Prvostupňovým rozhodnutím č. GR ZVJS-11701/33-14 zo dňa 01.07.2014 žalobcovi nebol priznaný prídavok k starobnému dôchodku ku dňu XX.XX.XXXX.

Uviedol, že (ako vyplynulo z administratívneho a súdneho spisu) žalobca bol personálnym rozkazom

riaditeľa Ústavu Zboru väzenskej a justičnej stráže SR v Žiline č. 37 zo dňa 22.10.1996 podľa § 109 ods. 1 zákona č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníkov Policajného zboru uvoľnený zo služobného pomeru príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže SR dňom 28.02.1997 na základe jeho žiadosti. V zmysle uvedeného personálneho rozkazu žalobcovi patrilo odchodné podľa § 117 ods. 1 zákona č. 410/1991 Zb. a príspevok za službu podľa § 119 ods. 1 a § 120 ods. 1 zákona č. 410/1991 Zb.

Rozhodnutím GR ZVJS-11701/30-97 zo dňa 12.03.1997 bol podľa § 119 a nasl. zákona č. 410/1991 Zb. žalobcovi priznaný príspevok za službu od 01.03.1997 vo výške 6 336,- Sk.

Ako ďalej uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku dňa 15.05.2000 žalobca požiadal o priznanie starobného dôchodku odo dňa XX.XX.XXXX. Rozhodnutím č. GR ZVJS-11701/30-2000 zo dňa 13.06. 2000 bolo jeho žiadosti vyhovené. Starobný dôchodok vo výške 7 154,- Sk mu bol priznaný podľa § 132, § 133 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov.

Rozhodnutím č. GR ZVJS-11701/30-2000 zo dňa 12.06.2000 bola žalobcovi zastavená výplata výsluhového príspevku podľa § 212 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. počnúc dňom 01.07.2000 s odôvodnením, že podľa 212 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. pri súbahu nároku na príspevok a na starobný dôchodok patrí oprávnenému podľa jeho voľby buď príspevok alebo dôchodok a keďže žalobca požiadal o starobný dôchodok, výplata výsluhového príspevku bola zastavená.

Listom zo dňa 24.03.2014 požiadal žalobca o priznanie prídavku k starobnému dôchodku odo dňa XX.XX.XXXX., pretože dňa XX.XX.XXXX mu vznikol nárok na prídavok k starobnému dôchodku, ktorý mu vznikol zo zákona priznaním starobného dôchodku a len chybou oprávneného orgánu mu nebol priznaný.

Rozhodnutím Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže - Útvar sociálneho zabezpečenia zboru č. GR ZVJS-11701/33-14 zo dňa 01.07. 2014 žalobcovi nebol priznaný prídavok k starobnému dôchodku ku dňu XX.XX.XXXX na tom skutkovom základe, že žalobca neukončil služobný pomer za účinnosti zákona č. 73/1998 Z.z. účinného od 01.04.1998 do 30.06.2002, ale za účinnosti zákona č. 410/1991 Zb., ktorý neobsahoval ustanovenia o prídavku k dôchodku a žalobca nespĺňa ani podmienky stanovené v prechodných ustanoveniach zákona č. 73/1998 Z.z., účinného od 01.04.1998 do 30.06.2002. Nároky vzniknuté žalobcovi zo služobného pomeru do dňa účinnosti zákona č. 73/1998 Z.z., účinného od 01.04.1998 do 30.06.2002 sa posudzujú podľa dovtedajších predpisov t. j. podľa zákona č. 410/1991 Zb. (§ 273, § 284 ods. 5 zák. č. 73/1998 Z.z., účinného od 01.04.1998 do 30.06.2002).

Voči uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 42997/2014-23 zo dňa 26.09.2014 tak, že rozhodnutie Útvaru sociálneho zabezpečenia ZVJS SR č. GR ZVJS-11701/33-14 zo dňa 01.07.2014 potvrdil.

Krajský súd po citácii relevantných právnych predpisov uviedol, že z obsahu súdneho a administratívneho spisu mal nesporne za preukázané, že žalobca ukončil služobný pomer príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže SR dňom 28.02.1997, t. j. za účinnosti zákona č. 410/1991 Zb. Podľa ust. § 121 ods. 2 zákona č. 410/91 Zb. účinného ku dňu skončenia služobného pomeru žalobcu, t. j. k 28.02.1997, žalobcovi patrilo príspevok za službu podľa ust. § 119 zákona č. 410/91 Zb., ktorý mu bol aj priznaný od 01.03.1997. Podľa § 284 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z., príspevok za službu, na ktorý vznikol nárok podľa predpisov platných pred účinnosťou zák. č. 73/1998 Z.z. sa považuje za príspevok podľa zák. č. 73/1998 Z.z.

Ako ďalej uviedol krajský súd zo žaloby vyplýva, že žalobca svoj nárok na prídavok k dôchodku odvíja z ustanovenia § 212 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z. účinného od 01.04.1998 do 30.06.2002, ktorý mu podľa jeho názoru má patriť od XX.XX.XXXX, kedy mu bol priznaný starobný dôchodok. Domnieva sa, že podľa jeho voľby mu patrí príspevok alebo dôchodok s prídavkom k dôchodku, pretože mu vznikol súbeh nároku na príspevok s nárokom na starobný dôchodok, ku ktorému patrí prídavok k dôchodku,

čo by v jeho prípade znamenalo, že dňom priznania starobného dôchodku, t. j. od XX.XX.XXXX mu patrí aj prídavok k dôchodku.

V zmysle ust. § 212 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, účinného k XX.XX.XXXX, pri súbahu nároku na príspevok s nárokom na starobný dôchodok a prídavku k dôchodku podľa tohto zákona patrí oprávnenému podľa jeho voľby príspevok alebo dôchodok s prídavkom k dôchodku. Žalobcovej pozornosti teda uniklo, že podľa jeho voľby by mu patril príspevok alebo dôchodok s prídavkom k dôchodku v prípade, ak by mu vznikol súbeh nároku na príspevok s nárokom na starobný dôchodok, ku ktorému patrí prídavok k dôchodku podľa zák. č. 73/1998 Z.z. Žalobca by teda musel splniť dve základné podmienky v zmysle ust. § 212 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. účinného od 01.04.1998 do 30.06.2002, a to:

1. podmienku nároku na prídavok k dôchodku podľa ust. § 214 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. účinného od 01.04.1998 do 30.06.2002, podľa ktorého patrí prídavok k dôchodku policajtovi, ktorý skončil služobný pomer v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe podľa tohto zákona (zák. č. 73/1998 Z.z.),
2. súbeh nároku na príspevok s nárokom na starobný dôchodok.

V čase, kedy žalobcovi zanikol služobný pomer, t. j. 28.02.1997, bol účinný zákon č. 410/1991 Zb., ktorý neobsahoval ustanovenia o prídavku k dôchodku. Inštitút prídavku k dôchodku zaviedol až zákon č. 73/1998 Z.z. s účinnosťou od 01.04.1998 do 30.06.2002, ktorý v § 214 ods. 1 stanovil, že „policajtovi, ktorý skončil služobný pomer v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe podľa tohto zákona, patrí prídavok k dôchodku“. Keďže žalobcovi zanikol služobný pomer ku dňu 28.02.1997, t. j. pred účinnosťou zákona č. 73/1998 Z.z., t. j. pred 01.04.1998 sa jeho nárok na prídavok k dôchodku posudzuje podľa doterajších, t. j. predchádzajúcich predpisov (§ 273 zák. č. 73/1998 Z.z.), ktorým je zákon č. 410/1991 Zb. Podľa predchádzajúcich predpisov žalobca nárok na prídavok k dôchodku nemá, pretože tento inštitút bol zavedený až zák. č. 73/1998 Z.z. s účinnosťou od 01.04.1998.

Žalobca sa tiež mylne domnieva, že v zmysle ust. § 284 ods. 5 zák. č. 73/1998 Z.z. mu patrí prídavok k dôchodku podľa zák. č. 73/1998 Z.z. Podľa tohto ustanovenia patrí policajtovi prídavok k dôchodku podľa zák. č. 73/1998 Z.z. za podmienky, že ku dňu účinnosti tohto zákona, t. j. k 01.04.1998 bol v služobnom pomere k Policajnému zboru aspoň 2 roky, čo však nie je žalobcov prípad, pretože žalobca bol uvoľnený zo služobného pomeru k 28.02.1997.

Žalobca tiež žiadal aplikovať na prídavok k starobnému dôchodku nález Ústavného súdu PL. ÚS 38/99, v zmysle ktorého z pohľadu tzv. pravej a aj nepravej retroaktivity právnych noriem je podstatnou otázkou ochrany nadobudnutých práv, ktoré by neskoršia právna úprava nemala rušiť, prípadne zhoršovať, ale len zlepšovať. Krajský súd však musí konštatovať, že žalobcovi nárok na prídavok k dôchodku podľa zákona č. 410/1991 Zb. nevznikol a nevznikol mu ani nárok na prídavok k starobnému dôchodku podľa zákona č. 73/1998 Z.z., a preto sa nejedná ani o retroaktivitu zákona.

Z obsahu žaloby tiež vyplýva, že žalobca nesúhlasí s rozhodnutím správneho orgánu z 12.06.2000, ktorým mu bola zastavená výplata výsluhového príspevku. Toto rozhodnutie však žalobca nežiadal preskúmať. Žiadal preskúmať a zrušiť len rozhodnutie o nepriznaní prídavku k starobnému dôchodku zo dňa 01.07.2014 v spojení s druhostupňovým rozhodnutím žalovaného zo dňa 26.09.2014. Keďže rozsah súdneho prieskumu je daný napadnutým rozhodnutím, t. j. rozhodnutím žalovaného zo dňa 26.09.2014 č. 42997/2014-23 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, rozhodnutie o zastavení výplaty výsluhového príspevku nebolo predmetom súdneho prieskumu. Navyše je potrebné uviesť, že v zmysle ustanovenia § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni. Rozhodnutie o zastavení výplaty výsluhového príspevku z 12.06.2000 je rozhodnutím v 1. stupni, žalobcovi bolo doručené dňa 19.06.2000, žalobca sa voči nemu neodvolal, a preto nemôže byť ani predmetom súdneho prieskumu (§ 247 ods. 2 O.s.p.).

Z uvedených dôvodov dospel krajský súd k názoru, že rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie

prvostupňového správneho orgánu sú v súlade so zákonom, a preto s poukazom na § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov nepriznal.

Vo včas podanom odvolaní žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zrušuje rozhodnutie žalovaného a vec mu vracia na nové konanie.

Podľa jeho názoru súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a taktiež podľa jeho názoru je rozhodnutie zmätočné a nepreskúmateľné.

Uviedol, že súd prvého stupňa nedostatočne vykonal dôkazy, ktoré dokazujú nasledovné:

- Rozhodnutím GR ZVJS zo dňa 13.06.2000 bol žalobcovi podľa § 132 a § 133 zákona č. 100/1988 Zb. priznaný starobný dôchodok od XX.XX.XXXX v sume 7 154,-Sk.
- Podľa § 212 ods.1 zákona č. 73/1988 Z.z. sa dňom priznania starobného dôchodku podľa zákona č. 100/1988 Zb. nedá zastaviť vyplácanie výsluhového príspevku, podľa uvedeného ustanovenia § 212 ods. 1 zákona č. 73/1998 Zb., keď dôjde k súbehu nárokov výsluhového príspevku (na ktorý vznikne nárok podľa zákona č. 73/1998 Zb., alebo zákona č. 410/1991 Zb.) so starobným dôchodkom (na ktorý vznikol nárok podľa zákona č. 100/1988 Zb.), tak má oprávnený podľa jeho voľby nárok buď na výsluhový príspevok alebo starobný dôchodok s prídavkom k starobnému dôchodku.
- Žalobcovi nárok na výsluhový dôchodok vznikol dňa XX.XX.XXXX a nárok na starobný dôchodok XX.XX.XXXX (dosiahnutím veku 55 rokov). Z uvedeného dôvodu dňom XX.XX.XXXX. (kedy bol žalobcovi priznaný starobný dôchodok), nedošlo k súbehu uvedených dvoch nárokov.
- Keďže dňom XX.XX.XXXX priznania starobného dôchodku (podľa zákona č. 100/1988 Zb.) nebol žalobcovi priznaný k starobnému dôchodku aj prídavok k starobnému dôchodku (podľa zákona č. 73/1998 Z.z.), tak nebol zákonný dôvod na pozastavenie vyplácania výsluhového príspevku podľa § 212 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. Práve toto ust. § 212 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. ustanovuje, že kedy sa môže pozastaviť vyplácanie výsluhového príspevku (ak spolu k starobnému dôchodku sa prizná aj prídavok k starobnému dôchodku).
- Priznanie starobného dôchodku podľa zákona č. 100/1988 Zb. (§ 132 a § 133) nie je podmienené pozastavením vyplácania výsluhového príspevku, na ktorý vznikol nárok podľa zákona č. 410/1991 Zb.

Podľa názoru žalobcu súd prvého stupňa, na základe návrhu na súdne preskúmanie veci, mal preskúmať aj zákonnosť rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 13.02.2000 a to v súvislosti z akého dôvodu nebol žalobcovi uvedeným rozhodnutím priznaný aj prídavok k starobnému dôchodku v spojení s rozhodnutím zo dňa 12.06.2000. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že k XX.XX.XXXX (kedy požiadal o priznanie starobného dôchodku) nedošlo u neho k súbehu nárokov na výsluhový príspevok a starobný dôchodok (teda nebola splnená zákonná podmienka ustanovenia § 212 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.) a rozhodnutím GR ZVJS zo dňa 12.06.2000 nebol žalobcovi priznaný k starobnému dôchodku aj prídavok k starobnému dôchodku a tak nebol zákonný dôvod na zastavenie výplaty výsluhového príspevku.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 14.04.2016. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať

pojednávane a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 23.08.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúma rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 121 zák. č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a o zmene niektorých zákonov, o dávkach sociálneho zabezpečenia, na ktoré vznikol nárok pred účinnosťou tohto zákona a o ktorých sa do tohto dňa právoplatne nerozhodlo, sa rozhodne podľa doterajších predpisov.

Podľa § 119 ods. 1 zák. č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníkov Policajného zboru SR, účinného ku dňu 28.02.1997, príspevok za službu (ďalej len „príspevok“) patrí za podmienok ďalej uvedených policajtovi, ktorého služobný pomer skončil uvoľnením alebo prepustením z niektorého z dôvodov uvedených v § 110 ods. 1 písm. a), b), c) alebo d).

Podľa § 132 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, vojak z povolania má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň a) 55 rokov, ak vykonával najmenej 20 rokov službu zaradenú do I. kategórie funkcií,
b) 57 rokov, ak vykonával najmenej 20 rokov službu v ostatných prípadoch.

Podľa § 212 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, účinného k 13.03.2000, pri súbehu nároku na príspevok s nárokom na starobný dôchodok, invalidný dôchodok, čiastočný invalidný dôchodok alebo na dôchodok za výsluhu rokov podľa predpisov o sociálnom zabezpečení a prídavku k dôchodku podľa tohto zákona patrí oprávnenému podľa jeho voľby príspevok alebo dôchodok s prídavkom k dôchodku.

Podľa § 214 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, policajtovi, ktorý skončil služobný pomer v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe podľa tohto zákona, patrí prídavok k dôchodku.

Podľa § 273 zák. č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, podľa doterajších predpisov sa posudzujú nároky vzniknuté zo služobného pomeru do dňa účinnosti tohto zákona a právne úkony týkajúce sa vzniku, zmeny a skončenia služobného pomeru urobené pred jeho účinnosťou a ich právne účinky, aj keď nastanú po tomto dni; to platí aj o lehotách, ktoré začali plynúť pred týmto dňom.

Podľa § 284 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, príspevok za službu, na ktorý vznikol nárok podľa predpisov platných pred účinnosťou tohto zákona, sa považuje za príspevok podľa tohto zákona, a to vo výške, v akej sa vypláca ku dňu účinnosti tohto zákona.

Podľa § 284 ods. 5 zák. č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, policajtovi, ktorý ku dňu účinnosti tohto zákona bol v služobnom pomere k Policajnému zboru aspoň dva roky a z dôvodu nesplnenia kvalifikačných predpokladov na funkciu bol zaradený do prípravnej štátnej služby, patrí prídavok k dôchodku podľa tohto zákona.

Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa žalobou doručenou Krajskému súdu v Žiline dňa 07.10.2014 a postúpenou Krajskému súdu v Bratislave dňa

19.01.2015 domáhal preskúmania a následne aj zrušenia rozhodnutia ministra spravodlivosti SR č. 42997/2014-23 zo dňa 26.09.2014, ktorým potvrdil rozhodnutie Útvaru sociálneho zabezpečenia ZVJS SR č. GR ZVJS-11701/33-14 zo dňa 01.07.2014, ktorým mu nebol priznaný prídavok k starobnému dôchodku.

Rozhodnutím Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže - Útvar sociálneho zabezpečenia zboru č. GR ZVJS-11701/33-14 zo dňa 01.07. 2014 žalobcovi nebol priznaný prídavok k starobnému dôchodku ku dňu XX.XX.XXXX na tom skutkovom základe, že žalobca neukončil služobný pomer za účinnosti zákona č. 73/1998 Z.z. účinného od 01.04.1998 do 30.06.2002, ale za účinnosti zákona č. 410/1991 Zb., ktorý neobsahoval ustanovenia o prídavku k dôchodku a žalobca nespĺňa ani podmienky stanovené v prechodných ustanoveniach zákona č. 73/1998 Z.z., účinného od 01.04.1998 do 30.06.2002. „Nároky vzniknuté žalobcovi zo služobného pomeru do dňa účinnosti zákona č. 73/1998 Z.z., účinného od 01.04.1998 do 30.06.2002 sa posudzujú podľa dovtedajších predpisov, t. j. podľa zákona č. 410/1991 Zb. (§ 273, § 284 ods. 5 zák. č. 73/1998 Z.z., účinného od 01.04.1998 do 30.06.2002).

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť dôvodov na základe ktorých krajský súd rozhodol.

Po preskúmaní rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu odvolací súd konštatuje, že správne orgány rozhodli správne a v súlade so zákonom.

Žalobca ukončil služobný pomer príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže SR dňom 28.02.1997, t. j. za účinnosti zákona č. 410/1991 Zb. Podľa ustanovenia § 121 ods. 2 zákona č. 410/1991 Zb. účinného ku dňu skončenia služobného pomeru žalobcu, t. j. ku dňu 28.02.1997, žalobcovi patril príspevok za službu podľa ust. § 119 zákona č. 410/1991 Zb., ktorý mu bol aj priznaný od 01.03.1997.

Odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu udáva, že v čase, keď žalobcovi skončil služobný pomer, t. j. 28.02.1997, bol účinný zákon č. 410/1991 Zb., ktorý neobsahoval ustanovenie o prídavku k dôchodku. Inštitút prídavku k dôchodku zaviedol až zákon č. 73/1998 Zb. s účinnosťou od 01.04.1998 do 30.06.2002. Keďže žalobcovi zanikol služobný pomer ku dňu 28.02.1997, t. j. pred účinnosťou zákona č. 73/1998 Z.z., t. j. pred 01.04.1998 sa jeho nárok na prídavok k dôchodku posudzuje podľa doterajších predpisov, t. j. zákona č. 410/1991 Zb.

Z obsahu podaného odvolania voči rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalobca nesúhlasí s rozhodnutím správneho orgánu zo dňa 12.06.2000, ktorým mu bola zastavená výplata výsluhového príspevku.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom krajského súdu, že žalobca podanou žalobou žiadal preskúmať rozhodnutie žalovaného o nepriznaní prídavku k starobnému dôchodku zo dňa 01.07.2014 v spojení s druhostupňovým rozhodnutím žalovaného zo dňa 26.09.2014. Rozsahom súdneho prieskumu, ktorý je uvedený v žalobe, je súd viazaný.

Námietky uvedené v odvolaní vyhodnotil najvyšší súd ako irelevantné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods.1 a §

224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.